

Sygn. I C 484/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant: st. sekr. sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2016 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S. A. z siedzibą we W.

przeciwko J. C.

o zapłatę

orzeka

1. zasądza od pozwanej J. C. na rzecz powoda (...) Bank (...) S. A. z siedzibą we W. kwotę 5492,20 zł (pięć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt dwa złote dwadzieścia groszy) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty (...),24 (cztery tysiące pięćset trzydzieści jeden złotych dwadzieścia cztery grosze) od 26.01.2012 r. do dnia zapłaty;
2. przyznaje kuratorowi M. K. kwotę 600 zł (sześćset złotych) za reprezentowanie pozwanej J. C.;
3. nakazuje Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie wypłacenie kuratorowi M. K. kwoty 600 zł (sześćset złotych) wpłaconej przez powoda na kwit p. (...)(...);
4. zasądza od pozwanej J. C. na rzecz powoda (...) Bank (...) S. A. z siedzibą we W. kwotę 896,52 zł (osiemset dziewięćdziesiąt sześć złotych pięćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C 484/14

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W., w pozwie złożonym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 26 kwietnia 2013 r. wnosił o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu elektronicznym i zasądzenie na jego rzecz od pozwanej J. C. kwoty 5492,20 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 4531,24 zł od dnia 26 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty. Ponadto powód wnosił o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, pozwana zawarła z powodem umowę o przyznanie kredytu nr (...) w ramach którego pozwana nie spłaciła kredytu w wysokości 6562,11 zł. Pozwana była zobowiązana do spłaty kredytu zgodnie z harmonogramem spłaty kredytu na podstawie zawartej umowy. Pomimo wezwań i monitów pozwana nie wywiązała się z obowiązku spłaty. W związku z tym po upływie terminu, do którego pozwana była zobowiązana uregulować zadłużenie, całość stała się wymagalna. Wskazana w pozwie kwota stanowi sumę roszczenia z tytułu kapitału oraz

odsetek, kosztów prowizji i opłat żądanych obok roszczenia głównego. Łączna wysokość zadłużenia na dzień 25 stycznia 2012 r. została stwierdzona wyciągiem z ksiąg banku i wynosi: 4531,24 zł tytułem kapitału, 805,96 zł tytułem odsetek za okres od 26 czerwca 2009 r. do dnia wystawienia wyciągu bankowego i 155 zł tytułem zwrotu kosztów (pozew k. 2-5 akt).

W dniu 1 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie wydał postanowienie, w którym stwierdził brak podstaw do wydania nakazu i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie według właściwości (postanowienie k. 8 akt).

W pozwie złożonym do tutejszego Sądu powód potrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w całości. Ponadto wnosił o zasądzenie zwrotu opłat notarialnych w kwocie 29,52 zł (pozew k. 14-15 akt).

Powód do pozwu dołączył umowę oraz rozliczenie, na podstawie którego dochodzi należności z pozwu (umowa k. 32-34 akt, wypowiedzenie umowy k. 24 akt, wyciąg z ksiąg rachunkowych banku k. 22-23 akt).

Wskazany przez powoda adres pozwanej okazał się nieprawidłowy. Powód pismem z dnia 21 sierpnia 2015 r. wnosił o ustanowienie dla pozwanej kuratora. Na poczet kosztów z tym związanych pozwany wpłacił zaliczkę w kwocie 600 zł (wniosek k. 45 akt, zaliczka k. 51 akt).

Postanowieniem z dnia 21 października 2015 r. Sąd ustanowił dla pozwanej J. C. kuratora w osobie sądu M. K. (postanowienie k. 52 akt).

Kurator pozwanego nie kwestionując zasadności roszczenia, wnosił o oddalenie powództwa. Równocześnie wnosił o przyznanie wynagrodzenia oświadczając, iż należność nie została uiszczona w całości ani w części (protokół k. 84 akt).

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 listopada 2007 r. J. C. zawarła z (...) Bank S.A. umowę pożyczki gotówkowej nr (...). Zgodnie z warunkami umowy Bank pożyczył pozwanej kwotę 12806,25 zł na okres do dnia 7 listopada 2011r. Zgodnie z §1 pkt 9 umowy brak spłaty pożyczki w terminie określonym w umowie powoduje naliczanie odsetek od kapitału przeterminowanego. Stopa odsetek od zadłużenia przeterminowanego ma charakter zmienny i jest równa czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP (dowód: kserokopia umowy k. 32-34 akt).

Następcą prawnym (...) Bank S.A. jest (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. (dowód: odpis KRS k. 17-21 akt).

Wobec zaprzestania przez pozwaną spłaty pożyczki zgodnie z harmonogramem ustalonym w umowie, Bank wypowiedział umowę z dniem 1 listopada 2011 r. Wobec braku terminowej spłaty należności przez pozwaną, powód wezwał ją do dobrowolnej spłaty zadłużenia. Ponadto Bank wystawił wyciąg. Łączna wysokość zadłużenia na dzień 25 stycznia 2012 r. stwierdzona wyciągiem z ksiąg banku wynosi: 4531,24 zł tytułem kapitału, 805,26 zł tytułem odsetek za okres od 26 czerwca 2009 r. do dnia wystawienia wyciągu bankowego i 155 zł tytułem zwrotu kosztów (dowód: wypowiedzenie umowy k. 24 akt, wyciąg z ksiąg bankowych k. 22-23 akt).

Na wezwanie do uiszczenia należności pozwana nie udzieliła odpowiedzi i nie uiszczyła należności (bezsporne).

Na dzień wniesienia pozwu, tj. 26 kwietnia 2013 r. do spłaty pozostała kwota 5492,20 zł, na którą składają się: 4531,24 zł tytułem kapitału, 805,96 zł tytułem odsetek za okres od 26 czerwca 2009 r. do dnia wystawienia wyciągu bankowego i 155 zł tytułem zwrotu kosztów. Należności tej pozwana do chwili obecnej nie uiszczyła, chociaż nie kwestionowała prawidłowości jej wyliczenia (oświadczenie kuratora k. 84 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a w szczególności: pozwu k. 2-5, 14-15 akt, kserokopii: odpisu KRS k. 17-21 akt, wyciągu z ksiąg rachunkowych k. 22-23 akt, wypowiedzenia umowy k. 24-27 akt, umowy pożyczki k. 32-34 akt.

Jako wiarygodne Sąd ocenił dokumenty, gdyż ich prawdziwość nie budzi wątpliwości i żadna ze stron w toku procesu ich nie kwestionowała. Pozwana nie kwestionowała wysokości należności dochodzonej pozwem i zasadności jej dochodzenia.

W niniejszej sprawie, na podstawie art. 232 k.p.c. zdanie drugie, Sąd dopuścił dowód z dokumentów złożonych w trakcie postępowania. Fakt istnienia tych dokumentów wynikał już z dołączonych do pozwu dokumentów. Prawdziwość dokumentów nie była przez pozwaną kwestionowana, ani nie budzi wątpliwości. Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu i złożone przez powoda. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. W tej sytuacji Sąd uznał, iż dołączone dokumenty stanowią uzupełnienie dowodów stanowiących załącznik do pozwu i dlatego mogą stanowić podstawę do wydania w sprawie rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 720. § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W umowie z dnia 7 listopada 2007 r. poprzednik powoda, (...) Bank S.A., zawarł z J. C. umowę pożyczki gotówkowej nr (...). Zgodnie z warunkami umowy Bank pożyczył pozwanej kwotę 12806,25 zł na okres do dnia 7 listopada 2011r. Zgodnie z §1 pkt 9 umowy brak spłaty pożyczki w terminie określonym w umowie powoduje naliczanie odsetek od kapitału przeterminowanego. Stopa odsetek od zadłużenia przeterminowanego ma charakter zmienny i jest równa czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Wobec zaprzestania przez pozwaną spłaty pożyczki zgodnie z harmonogramem ustalonym w umowie, Bank wypowiedział umowę z dniem 1 listopada 2011 r. Łączna wysokość zadłużenia pozwanej na dzień 25 stycznia 2012 r. została stwierdzona wyciągiem z ksiąg banku i wynosi: 4531,24 zł tytułem kapitału, 805,26 zł tytułem odsetek za okres od 26 czerwca 2009 r. do dnia wystawienia wyciągu bankowego i 155 zł tytułem zwrotu kosztów.

Z art 6 k.c. wynika, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

W niniejszej sprawie została przedstawiona przez powoda umowa, której prawdziwości oraz rzetelności pozwana nie kwestionowała. Tym samym należy uznać, że powód wykazał istnienie zobowiązania. Natomiast pozwana nie udowodniła, że zwolniła się z ciążącego na niej zobowiązania.

W tej sytuacji Sąd uznał żądanie pozwu za uzasadnione i należność zasądził w wysokości dochodzonej pozwem.

Jak wynika z art. 476 zdanie pierwsze k.c., dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Zgodnie zaś z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności.

Przepis § 1 art. 482 kc ustanawia dopuszczalność żądania odsetek za opóźnienie od zaległych odsetek (zarówno kapitałowych, jak i odsetek za opóźnienie) od chwili wytoczenia o nie powództwa (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 12 lutego 1992 r., I ACr 31/92, OSA 1992, z. 7, poz. 62). Dopuszczalność ta jest niezależna od uprzedniego porozumienia się stron w tym przedmiocie (wyrok Sądu Najwyższego z 13 października 2005 r., IV CK 162/05, LEX nr 186899). Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z 18 maja 1994 r. (III CZP 70/94, OSNC 1994, nr 11, poz. 220) jeżeli strony nie umówiły się inaczej, odsetki od odsetek należy liczyć od dnia wytoczenia powództwa o odsetki.

W niniejszej sprawie, powód domagał się obok roszczenia głównego wraz z odsetkami, również dalszych odsetek. Mając na uwadze wyżej przytoczone przepisy, Sąd uznał roszczenie powoda w tym zakresie za uzasadnione.

Na podstawie § 3 i § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 sierpnia 1982 r. w sprawie stawek, warunków przyznawania i wypłaty ryczałtu przysługującego sędziom, pracownikom sądowym za dokonywanie oględzin oraz stawek należności kuratorów (Dz.U. nr 27 poz. 197 z póź. zm.) oraz § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd (Dz.U. z 2013 poz. 461) Sąd przyznał kuratorowi wynagrodzenie w wysokości 600 zł, które nakazał wypłacić z zaliczki wpłaconej przez powoda.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt 4 wyroku, zgodnie z zasadą wyrażoną w trybie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c.

Na koszty składają się: opłata sądowej, którą uiszczył powód – 250 zł, koszty notarialne w kwocie 29,52 zł, koszty kuratora oraz 17 zł opłaty od pełnomocnictwa.

Z tych względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

(...)